

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada
Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani,
a treia-ora 10 bani: și timbru de 60 bani

Esposițiile.

Din prilejul marelui și minunatei esposiții universale sau a toată lumea din Paris, despre care dăm unele știri și în numărul de azi, voim a vorbi câte ceva despre esposiții, despre scopul și însemnătatea lor și despre trecutul lor

Cea dintâi întrebare, la care voim a răspunde e că: ce este o esposiție? Esposiție se numește adunarea de tot felul de obiecte, făcute de mâinile și iscusința omenească, apoi de vite și produse ale pământului (bucate, poame etc.), adevărat de tot ce se lucră și face prin oameni și de ce ei au trebuință. Astfel la o esposiție se adună s. p. mașini, haine, cărți, tablouri, petri scumpe, lucruri istorice, unelte, vite, poame, statue, chiar flori etc. etc. din un ținut, din o țeară sau din mai multe țări. Toate acestea se așază în clădiri făcute anume, de obicei în paviloane, după soiul lor, așa că privitorii pot să afle la un loc din fiecare soi de obiecte, ce are sau ce se lucră în un ținut sau în o țeară. Astfel că esposițiile se pot asemăna cu târgurile, unde aflăm vitele cornute la un loc, caii la alt loc, mărfurile în ștre earăși la alt loc din piață. Dar' trebuie să băgăm de seamă numai, că pe când la târguri se aduc vite, mărfuri etc. și bune și rele, la esposiție oamenii (esponenții, adevărat cari *espun* sau *pun la vedere*) aduc și espun numai ce au mai bun, mai frumos și mai ales.

Esposițiile sunt de mai multe feluri. Sunt esposiții, la cari se pun la vedere numai un soi de vietăți sau

obiecte s. p. esposiții de vite, esposiții de poame, de cari fac și însoțirile noastre de agricultură și de cari au văzut și unii din iubii nostri țărani români. Tot astfel esposițiile de mașini, de bucate, de icoane, etc. Aceste se numesc esposiții speciale, adevărat cu obiecte de un anumit fel.

O esposiție, ce o face o țeară din tot ce are ea mai bun și mai ales, se numește regnicolară, adevărat a întregii țări. Ear' dacă la esposiție iau parte toate țările, având fiecare locul și paviloanele ei deosebite, esposiția se numește universală sau a toată lumea. Astfel de esposiție este cea de acum din Paris.

Acum vor fi mulți dintre iubii nostri cetitori, cari ne vor întreba, că ce însemnătate sau ce înțeles au esposițiile? Răspundem și la aceasta.

Înțelesul sau scopul unei esposiții este mai înainte de toate a se vedea, că ținutul sau țeara, care face esposiția, în cari ramuri de negoț, de meserii, de agricultură etc. și întru-cât este înaintată sau înapoiată? Știindu-se aceasta se pot apoi lua măsuri pentru a se face înaintare și în ramurile rămase îndărpt. O esposiție universală, la care iau parte toate țările, ne dă o icoană despre starea de dezvoltare a întregii omenimi și ne arată direcția, sau calea, pe care au să înainteze în cultură popoarele.

Un alt scop au esposițiile, practic pentru cei ce pun obiecte la vedere, că în ele se fac cunoștințe și legături de vânzare, de negoț.

Obiectele espuse se vând, sau dacă cuiva îi plac, își comandă tot ca acele.

S. p.: Un măsar espune la o esposiție o mândrenie de masă prețioasă. Din vișitătorii esposiției le place la 5 masa. Unul din ei o cumpără cu bani buni, ceilalți 4 lasă măsarului să le facă și lor întocmai așa mese. Măsarul deci a câștigat de lucru și 'i-s'a lăsat cercul de cunoscuți. Tot asemenea se întâmplă cu negustorul, cu agricultorul, dacă are vite frumoase, cu pictorul (zugravul), căruia 'i-se cumpără icoanele și se comandă altele noue etc. Eată foloasele și scopurile mai însemnate ale esposițiilor.

Despre ele vom mai vorbi în nrul ce vine. Azi mai avem numai o vorbă. Rugăm adevărat și îndemnăm pe iubii nostri țărani și oameni dela sate a lua parte la esposiții, mai cu seamă la cele făcute de însoțiri de-ale noastre, cu ce au ei mai bun, cu vite alese, cu poame, cu vinuri, meseriași și neguștorii cu mărfuri etc. Cei ce nu au lucruri potrivite pentru espus, să meargă ca privitori, căci bune foloase vor avea cu toții.

Congres european. *Crispi scrie un articol politic în organul său de publicitate „Ora“, în care vorbind despre visita Monorchului nostru la Berlin, concludă că ea nu stă în legătură cu întâmplările eventuale din Balcani, fiindcă Austria are destul necaz acasă, nu poate să-și bată capul și cu necazurile altora. De altcun recunoaște, că sunt de delegat numeroase afaceri mari, pe cari însă nu le pot delega doi domnitori, ci un congres european.*

FOITA.

Țeranca Instrăinată.

— După-cum se cântă în Bănat. —

D'auzit-am din bătrâni
Că-i rău maică la străini,
Mor, măicuță, mor,
Mor de al tău dor. *)

Eu zic zău că nu mi rău
Lacrămile merg părau.

Părăuț cu apă rece
Pe sub pragul mamei trece.

Mama eși să se spele
Vězū că-s lacrimi de-a mele.

Să lăsă, nu se spală
Dar' și ea lacrimi vērșă,

*) După fiecare strofă de două rînduri se repetă strofa: *Mor, măicuță, mor, mor de al tău dor.*

Lacrămi mari și bonborate
Unde cade te străbate.

Unde pică rău te strică
Inimioara 'ți-o despică.

Cum să nu plâng ne-ncetat
Mamă tu m'ai 'nstrăinat.

În străini traiu-i amar
Bucuria vine rar.

Când ei cină toți la masă
Eu suspin pe sub fereastră.

Când ei cină la un loc
Eu suspin șezând la foc.

Părăuț voios de munte
Face-m'aș pe tine-o punte,

Să-mi vină mama plângând
Să bea apă suspinând.

Să-mbin lacrămile mele
Cu-a mamei cele de jele,

Cari le varsă ne-ncetat
Pentru-că m'a 'nstrăinat

Of! cu ea să mă-ntălnesc
Numa o vorbă să-i vorbesc,
Ca să-mi vērș necazul meu
De traiul ce-l trăesc eu.

Că în astă lume mare
Numai mama e în stare
Să-mi aline-a mea durere
Și să-mi facă mângăiere.

Comunicată de V. Golețl.
econom în Moșnița.

Poesii populare.

Din Șetin.

Culese de Ioan Glukău.

Frunză verde bat-o bruma
Si pe mândra mance-o ciurma
Că îi gura ca leguma,
Că ori-cât ai săruta
Nu te mai poți sătura,
Ca de vin dulce toamna
Și de somn coala vara,
Când îi micuță noaptea.

Unde e elronomul? Se fac multe combinațiuni politice pe tema, că moștenitorul nostru de tron, **Francisc Ferdinand**, a stat departe de festivitățile dela Berlin, și n'a însoțit pe Monarchul în călătoria întreprinsă. Faptul se esplică din unele părți așa, că moștenitorul de tron n'ar fi mare aderent al triplei alianțe și de aceea a voit să demonstreze în contra ei, prin absențarea dela sărbările aranjate în scopul întăririi ei. Din alte părți esplicarea se face așa: Moștenitorul de tron nu poate abandona ideea legării unei căsătorii morganatice cu aleasa inimii sale, din care motiv va trebui să renunțe, sau poate a renunțat deja la tron; prin urmare, ne mai fiind moștenitor de tron, n'avea ce căuta la Berlin. E greu a spune că din aceste păreri care e mai aproape de verosimilitate. Faptul însă rămâne, că moștenitorul de tron n'a fost la Berlin.

Alegerile. Guvernamentalul »Pesti Napló« constată, că chestia alegerilor e la ordinea zilei, și încă în mod predominant, în cercurile politice maghiare. Dar' pozitiv nu se poate spune nimica despre ele. Nimeni nu știe când se vor face; pregătiri se fac însă din toate părțile, ca surprinderea să nu vină pe neașteptate. Credința cea mai lătită printre politicianii maghiari e aceea, că alegerile se vor face la — toamnă.

Din Bucovina.

Lupta Românilor din Bucovina a intrat în o nouă stare. După-ce guvernatorul țerei *Bourguignon* a văzut, că prin prigoniri și volnicii nu poate înfrânge pe Români în lupta pentru drepturile lor, și-a schimbat ținuta și s'a arătat aplicat la o apropiere de Români, la pace. S'a pus deci în înțelegere cu fruntașii și deputații români, cari, după-ce *Bourguignon* li-a făcut unele făgăduieli, s'au hotărât a înceta cu împotrivirea, așteptând împlinirea făgăduielilor.

În urma acestei schimbări s'a întâmplat faptul ce s'a petrecut în dieta Bucovinei și care e următorul:

Gura mândrii dintr'o sară
N'o pot uita într'o vară,
Gura mândrii dintr'o zi
N'o pot uita cât oi fi.

Asta-i mândra care-'mi place
Dar' părinții nu-i dau pace,
Nu-i dau pace s'o iubesc
Și de mine-o despărțesc,
Cine desparte doi dragi
Ducă-i corbii carnea 'n fagi,
Cine desparte doi dulci
Ducă-i corbii carnea 'n nuci,
Cine strică dragostile
Scoată-i ochii pasărilor,
N'aibă apă rece-n casă
Nice sănătate-n oasă.

Cătu-i postu lui Crăciun
Mânca-i pită cu ajun,
Nebeut și nemâncat
Ca să-'mi capăt bun bărbat.
Bărbațu ce-am căpăt
Și noaptea să fi mâncat

În ședința dietei din Bucovina, ținută Sâmbătă seara, deputatul român Călinescu a făcut următoarea declarație în numele clubului parlamentar român: »Având în vedere asigurarea dată din partea reprezentantului guvernului, că se va ține cont de pretenșiunile îndreptățite ale Românilor din Bucovina, cu privire la dezvoltarea lor culturală; având în vedere, că cuprinsul raportului comisiei asupra chestiilor școlare e de fapt prevenitor față de dorințele îndreptățite ale Românilor: am onoare a declara în numele clubului român, că abstăm dela ori-ce plângere pe teren național-cultural, în așteptarea sigură, că mulțumirea Românilor pe teren național-cultural va fi, în plină înțelegere cu guvernul, nu numai promovată, ci pe deplin efectuată.

Ce a făgăduit guvernul Românilor, nu se știe apriat, căci până acum se tănuște. Dela Români însă vedem, că a pretins să înceteze cu scoaterea organului național »Patria«, care mai tare spunea adevărurile lui *Bourguignon* și scotea la iveală volnicii stăpânirii. De fapt »Patria« săptămâna aceasta a încetat a mai eși. Cum se scrie din Cernăuți, vrednicilor luptători *Dr. G. Popovici* și *cav. de Flondor* nu le place de cele întemplate, dar s'au dat la o parte de dragul bunei înțelegeri între deputati. Vom vedea, că oare n'au greșit Românii, încrezându-se în *Bourguignon*.

Sinoadele.

Dăm mai departe lucrurile și hotărârile petrecute în sinoadele bisericii române gr-or.

Sinodul archidieceșan.

Împărțirea tractelor.

În numărul trecut am spus ce s'a petrecut până în ședința de Mercuri. Joi s'a continuat desbaterea asupra împărțirii tractelor. Hotărîrea din ziua premergătoare, pentru desființarea tractului Dobrei se schimbă, rămânând tractul Dobrei și hotărîndu-se să înceteze

tractul *Geoagiului*. Totodată se hotărîște întemeierea unui nou tract, cu scaunul în *Hunedoara*. Deci în comitatul *Hunedoarei* vor fi astfel protopopiatele:

I. Orăștie are să primească dela *Geoagiu*: *Almașele*, *A.-Brădet*, *A.-Joseni*, *A.-Suseni*, *A.-Mijloceni*, *A.-Mic*, *Ardeu*, *Băcăia*, *Băcăinț*, *Balșa*, *Bobâlna*, *Boiu*, *Bozeș*, *Bulbuc*, *Ceru-Băcăinți*, *Cibu*, *Cig-mău*, *Feredeș*, *Folt*, *Geoagiul-de-jos joseni* și *suseni*, *Glod*, *Homorod-joseni* și *suseni*, *Mada*, *Mermezeu-Văleni*, *Nădăștia*, *Porcurea*, *Techereș*, *Valea-Epei*, *Valea-mare*, *Voia*, cu toate filiile lor. De tot 34 comune.

II. Deva primește dela *Geoagiu* toate comunele câte nu s'au anexat la Orăștie.

III. La Dobra trec dela Deva *Bătrâna*, *Lesnic*, *Muncelul-mare*, *Poenița-Tomei* cu filiile lor.

IV. *Hunedoara* capătă din Deva: *Batiz*, *Cerbel*, *Cerișor*, *Găunoasa* cu filiile, *Josani*, *Lelese*, *Mănierău*, *Nandru-Vale*, *Pestișul-mare*, *St.-Craiu*, *Socet*, ear' dela *Hațeg*: *Alun*, *Baia-lui-Craiu*, *Boz*, *Gelar*, *Hașdeu*, *Hunedoara*, *Nădăștia-infer.* și *super.* *Ruda*, *Poenița-Voinei*, *Vălarium*, *Silvașul-sup.*, *Teliuc*, *Zlașd*, cu filiile lor.

Tractul *Ilia* și *Zarandul* rămân neschimbate.

În alte părți rămân neschimbate tractele *Abrud*, *Bistrița*, *Bran*, *Câmpeni*, *Hațeg*, *Lupșa*, *Mercurea*, *Reghin*, *Săliște*, *Unguraș*, ear' celelalte tracte protopopești se schimbă întru atâta, că li-se dau sau li-se iau unele parochii, pentru-ca administrația să fie mai ușoară.

Dreptul limbii române.

Tot în ședința de Joi deputatul *Dr. Zosim Chirtop* din *Câmpeni* spune, că a văzut pe un protopop dând din deregătorie o scrisoare în limba maghiară, ceea-ce nu este iertat din deregătorie nici unui protopop, preot sau învățător, de oare-ce limba bisericii e limba română, recunoscută în lege. Întrebă deci dl *Chirtop* că *I. P. S.* Sa *Metropolitul* are cunoștință, că unii protopopi sau preoți dau scrisori oficioase și în limba maghiară și ce măsuri are de gând să iee față de astfel de preoți uitați de sine?

Escelența Sa răspunde, că nu are cunoștință despre casuri amintite de dl *Dr. Chirtop* și declară, că ajungându-i

Mai bun n'aș fi căpătat,
Când el rîde și glumește
Par'că tună și trăsnește,
Dar' când îi la voe bună
Par'că fulgeră și tună.

Din Fărău.

Culese de *Iuliu Sămărghișan*, învățător.

Frunză verde ca nalba
Rea bucată-i dragostea,
Cine prinde-a o gusta
N'are cap de-a o lăsa.
Și eu încă o-am gustat
Vai ce-am tras pân' oam lăsat.

Frunză verde-n codru des
Toată lumea și-a ales
Ce-a fost verde și frumos,
Ce-a fost bun și dragăstos.
Și eu încă mi-am ales
Ce-a fost mai verde 'n ovăș,
Trei fire de neghinuță

Și-o nevastă cam murguță.
Lăcomii că-i gazdă mare
Și-o luai de peste vale.

Pentru-un loc de cucuruz
Îmi luai un mătăuz,
Mătăuzu doarme-n pat
Cucuruzu-i nesăpat.

Din Jabuca.

Adunate de *Petru Bojin*.

Du-te dor și eară vină
Nu șede prin țeară strină,
Du-te dor și eară 'ntoarnă
Nu șede până la toamnă

Câte mândre m'or lăsat
De le-aș strînge-aș face-un sat,
Dar' câte mă iubesc eară
De le-aș strînge-aș face-o țeară.

Ochișorii mândrii mele
Doi ochiuți de rîndunele,

la cunoștință astfel de casuri, va nisui a susține dreptul limbei române, care e limba recunoscută a bisericii noastre.

Alte obiecte.

Vineri și Sâmbătă s'au ținut câte două ședințe, ear' Duminică s'a încheiat sinodul. În ședințele acestea s'a hotărât între altele remunerația protopopilor, apoi ridicarea vicarului *Dr. Ilarion Pușcariu* la treapta de arhiepiscop, mai departe se aleg membrii consistorului pe trei ani și se ia hotărâre cu privire la zidirea marelui biserici catedrale din Sibiu, de a se pute începe cât mai curând zidirea, cam la anul. S'au luat apoi la răspăr diferite socoteli și dări de seamă despre fonduri, fundații, stipendii etc. și se iau la cunoștință.

Incheierea.

În ședința de Duminică sfârșindu-se lucrurile, Escelența Sa încheie sinodul cu următoarea vorbire:

»Cu ajutorul lui D-zeu resolvind noi, în cea mai bună armonie și dragoste agendele avizate la competența acestui sinod și așa ajungând la încheierea acestei sesiuni sinodale: mai înainte de toate mă simțesc dator a mulțumii lui D-zeu, al cărui duh sfânt ne-a condus în toate sfaturile noastre, rugându-l să și binecuvinte lucrările noastre, ca să aducă fructele dorite pentru biserica noastră, pentru clerul și poporul nostru.

După D-zeu mă simțesc dator a mulțumii și domniilor voastre, dlor deputați, atât pentru valorosul concurs, ce ați dat la resolvirea atâtor obiecte de mare importanță pentru biserica noastră, cât și pentru considerațiunea cătră neajunsele mele, rugând pe D-zeu să vă binecuvinte și pe d-voastră cu sănătate statornică, tărie și putere, ca să conlucrați timp cât mai îndelungat la opul cel mare al viitorului nostru, dorindu-vă din inimă, să trăiți, dlor deputați, mulți ani fericiți.

Cu acestea declar sesiunea sinodului nostru arhiepiscopalesan ordinar, pe anul 1900, de închisă.

La vorbirea aceasta răspunde în numele sinodului dep. Ioan cav. de Pușcariu următoarele:

Părul ei e fir de aur
Și gurița cioc de graur.

Trecui valea mort de sete
Mă-ntâlnii cu două fete
Amândouă-n haine nouă
Sărutale-aș pe-amândouă.
Cea mai mică mai voinică
Cea mai mare-mi place tare,
Cea mai mare tare-mi place
Cea mai mică moarte-mi face.

Tot mă-ntreabă sfânta lună
Unde-i voea mea cea bună,
I-am răspuns pe mândrul soare
C'am lăsat-o 'n șezătoare.

Am un bade tinerel
Ca și-o lună de inel,
Dar' vrea alta să mi-l ia
Dumnezeu să nu i-l dea,
Și vrea alta să-l sărute
Dumnezeu să nu-i ajute.

»Binevoiți, Înalt Preasfințite, a-mi concede, ca în numele onorațiilor membri ai acestui sinod să espun profunda mulțumită și recunoștință pentru conducerea înțeleaptă a ședințelor sesiunii acum terminate, care a scos la iveală o guvernare a bisericii plină de tact și mai presus de toate acoperită de rezultate foarte mulțumitoare. Din pertractările acestei săptămâni am văzut și ne-am convins, că munca Înalt Preasfinției Voastre — deși numai de un timp foarte scurt — abia de un an, e copleșită de rezultate ce altă-dată în 10 ani nu s'au putut câștiga.

Dacă ne uităm la afacerea rentei Sfântului Nicolae dela Brașov, la deslegarea în sensul concludului congresului nostru național-bisericesc a întregii dotațiunilor parohiale din partea statului, aflăm, că Înalt Preasfinția Ta a știut purcede cu organele esterne cu tactul recerut. Ear' priceperea în afacerile interne bisericesti ni-o dovedește din destul norocoasa aplanare a neînțelegerilor devenite odioase între organele noastre bisericesti dela Brașov; asemenea mulțumitoare punere în practică a sidoxiei, chemată a alimenta fondul general administrativ, spre a pute astfel suporta dotarea votată protopopilor tractuali de câte 1000 coroane la an. Amintire merită pe lângă altele și pașii înaintați întru ridicarea unei catedrale corăspunzătoare timpului și vazei bisericești noastre. etc. Aceste sunt tot atâtea momente, cari ne dovedesc o muncă intensivă și obositoare. Mulțumind I. P. Sale pentru această neobosită activitate și pentru rezultatele prezentate, dorește, ca Dumnezeu să-i dea zile îndelungate și putere, ca să poată continua activitatea Sa cu rezultate tot mai rodnice spre mulțumirea Sa și a noastră și a bisericii întregi.

La sinodul din *Arad* și *Caransebeș* s'au luat asemenea în seamă socotelile dieceselor și s'au făcut alegerile prescise. De vicar la Oradea-mare a fost ales în sinodul din *Arad*, *Vasile Mangra*. Despre acestea sinoade vom mai scrie în numărul viitor.

Din Sibiu.

Culese de *Liviu L. Prașca* jun.

Măierean cămașe creață
Treci valea de mă ia-n brațe,
Măierean cămașe scurtă
Treci valea de mă sărută,
Că de nu mi-i săruta
Vorbă cu tîni noi mai schimba,
— Ba decât te-oi săruta
Dracului te-oi închina.

Șese luni mândr'au trecut
De când noi nu ne-am văzut,
De m'aș face puiu de ceață
Să mă ved la tine-n brațe.

Joacă măi fîrtate bine
Că rid fetele de tine,
Las' să ridă că nu-mi pasă
Că ș'asa mă duc acasă.

Vai mândruțo dragi ne-avem
Ne-am lua nu ne putem,

SCRISORI.

Mai mult interes!

Din *Marginea-Câmpiei*, 2 Maiu c.

În 26 Aprilie, a treia zi de Paști și-au ținut învățătorii din tractul *Fărăgău* adunarea de primăvară în comuna *Pintic*. Am fost foarte prietenește primiți din partea dlui preot și învățător local, după aceea conform programului am luat parte la serviciul divin, ear' după aceea s'a început adunarea.

Ar fi decurs de tot bine adunarea, avînd la dispoziție sala spațioasă a școalei și fiind și un timp de tot potrivit, numai cât durere, mulți dintre domnii învățători n'au venit să ia parte la adunare.

Precum se vede, mulți dintre învățătorii acestui tract au de tot puțin interes față de societatea lor.

M'am întîlnit cu un învățător din tractul acesta și vorbind cu dînsul multe de toate, l-am întrebat între altele, că o să iee parte la adunare? Dînsul mi-a răspuns, că nu se va duce să-și mai peardă vremea... Poftim! Își perde timpul. Pe când alte societăți își întemeiază biblioteci și lucră cu tot dinadînsul, pentru-ca să înainteze pe toate căile, ca astfel să-și poată ajunge scopul; învățătorimea din tractul *Fărăgău* precum se vede nu voește să meargă înainte. Nu ni-ar părè șod când am avè de a face cu niște oameni cari nu înțeleg firea lucrului, dar' apoi chiar domnii învățători să fie astfel, și cari sînt așa zicînd lumina poporului, este un lucru dureros. Unii dintre învățători, cari au mai mult interes și ar voi să-și implinească datorința față de societatea lor, nu pot, din cauză, că neparticiparea s'a întemplat și se înempiă întotdeauna și aceasta e o mare pedecă.

Deci ar fi de dorit, ca domnii învățători să arete mai mult interes, mai mult zel față de societatea lor; să iee parte mai adese-ori la adunări, ca astfel să-și cunoască scopu-i măreț.

Un participant.

Ne-am lua și-am ține casă
Da părinții nu ne lasă

Du-te dor, du-te sărace,
Du-te la badiu că zace,
Nu zace de nici un rău
Că zace de dorul meu,
Nu zace de nici un bine
Că zace de dor de mine.

De-ar avè badea avè
O vacă cu un vițel
Eu m'aș mai iubi cu el,
Da badițu n'are n'are
Făr' două șire de zale,
În zale două inele
Se ține măreț cu ele.

Sărac bărbățelul meu,
De-ar avè el o putere
M'ar ține cu vin cu bere,
Dar' mă ține cum mă poate
Mai mult cu crumpene coapte.

DIN LUME.

Războiul în Africa-sudică.

Burii până acum se tot retrag spre mează-noapte, între dealuri, unde pot sta față cu Englezii, cari sunt cu mult mai mulți ca ei. Știrile mai nouă sunt următoarele:

Englezii înaintează neîmpedecați spre nord. Oastea lui Roberts a sosit în 6 l. c. la *Smaldeel*, loc aflător la jumătate calea între Bloemfontein și Kroonstadt. Englezii au cuprins un tun și au luat prinși 25 de Buri, ear' în *Smaldeel* au aflat multe bucate adunate și nutreț.

Când a sosit Roberts la *Smaldeel*, generalul *Hamilton* a cuprins *Vynburg-ul*. Burii se retrag de pretutindena spre *Kroonstadt*, dincolo de riul *Zand*, nimicind podurile de peste acesta.

Din *Pretoria* se anunță, că oastea Burilor din nordul *Orange-ului* e în o stare tristă. E temere, că *Botha* se nu fie încunjurat, ca *Cronje*, dacă nu se retrage la timp spre *Kroonstadt*. Câteva comande de ale Burilor au avut deja această soartă. Între altele o depeșă anunță, că comandantul *Lemmer* a fost împresurat și prins de Englezi, dimpreună cu oastea sa de 3000 de oameni.

Guvernul voește a-și strămuta rezidența din *Pretoria* la *Lidenburg*. În general Burii sunt copleșiți de numărul covârșitor al Englezilor.

O depeșă sosită la *Londra* anunță, că atașatul militar svedian *Allen*, care din tabăra Burilor urmărește cu atenție războiul, a vizitat pe președintele *Kruger*, care 'i-a spus următoarele: »Ce putem să facem noi, sormanii Buri? 200.000 de Englezi s'au ridicat contra noastră, și noi abia dispunem de 30.000 de luptători«. *Allen* spune, că afară de onoare, Burii au pierdut totul, dar' ei vor lupta până la ultima picătură de sânge.

Din toată lumea.

Alegeri în Franția.

În 6 l. c. s'au făcut alegerile comunale, în cele 36.000 de comune ale Franției. În provincie aproape pretutindena au învins republicanii. Între consilierii comunali ai *Parisului* au fost aleși 34 de antisemiți.

Abzicere.

În cercurile diplomatice din *Berlin* se afirmă că regele *Danemarcei*, *Cristian*, va

D'apoi eacă așa.

— Anecdota. —

În un sat era un grof, care avea la curtea sa un grădinar harnic, așa că acesta chiar și pe la mijlocul iernei avea cireșe frumoase ca-și-cum numai atunci le-ar fi luat de pe cireș. În o zi de iarnă grădinarul se hotărăște să trimită două cireșe și grofului din satul vecin. Neavând pe cine trimite, grădinarul cheamă pe un Țigan, învâluște două cireșe în o hârtie și pachetul îl dă Țiganului, dându-i totodată și o scrisoare adresată grofului, în care 'i spune că ce 'i trimite. Grădinarul spusese Țiganului nu cumva să desfacă pachetul pe drum, dar' Țiganul tot Țigan. Pe drum a desfăcut pachetul, să apucă și mănă o cireasă, eară cealaltă o duce la grof, punându-o pe masă și dându-i și scrisoarea. Groful cetind scrisoarea întreabă pe Țigan: — Măi, aci sunt două cireșe. — Două, dle, răspunde Țiganul. — Dar' una unde e? — Țiganul: Am mâncat-o. — Groful: D'apoi cum ai mâncat-o? — Țiganul: D'apoi eacă așa, dle, luând și mâncând și cireasa, ce o a pus pe masă.

— Împart. de v. v.

abzice la domnie în favoarea moștenitorului de tron *Frideric*. Causa este, că *folketing* (camera) este sistematic dușmănoasă față de miniștri, numiți de cătră regele, și el crede, că aceasta e o neîncredere față de el. Dacă și față de noul minister se va întempla acest lucru, va urma renunțarea.

Fortificații în Svedia.

Camera Svediei a votat pentru fortificații 4,853.000 de coroane. Din suma aceasta se va folosi peste jumătate în anul viitor. În suma votată e cuprinsă și suma cerută de guvern pentru fortăreața *Boden*.

Răzcoala Așantilor.

Din *Londra* se anunță, că după știri sosite acolo seminția Așanti (Africa) s'a răsculat contra Englezilor. Răzcoala ia proporții mari; s'au întemplat deja câteva lupte sângeroase între răsculați și Englezi.

Din Finlanda.

Senatorul *Plehwe*, ministrul Finlandei a călătorit din ordinul Țarului, prin Finlanda, manifestând pretutindena o caldă simpatie pentru Finlandezi. În *Helsingfors* a luat parte la banchetul universitarilor și a ascultat imnul național finlandez. Călătoriei lui *Plehwe* 'i-se atribue mare însemnătate.

Convocare.

Despărțământul »*Morlaca*« aparținător Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidiaconia de *Alba-Iulia* și *Făgăraș*, în sensul §-ului 21 din statute își va ține adunarea generală de primăvară la 27 Maiu st. n. a. c., 10 ore a. m., în școala gr.-cat. din *Morlaca*.

La această adunare sunt invitați cu tot respectul membrii fondatori, ordinari și ajutători, on. domni preoți, precum și toți binevoitorii și spriginiții învățământului popular, pe lângă următorul

PROGRAM.

Ședința I.

1. La 8 ore a. m. participare în corpore la serviciul divin.
2. Deschiderea adunării.
3. Constatarea membrilor prezenți.
4. Alegerea oficialilor despărțământului.
5. Alegerea alor doi delegați pentru adunarea gener. a Reuniunii și a unui membru în comitetul central.
6. Încasarea taxelor și înscrierea membrilor noi.
7. Raportul cassarului și bibliotecarului.
8. Esmiterea alor două comisiuni pentru censurarea raportului cassarului și bibliotecarului.
9. »*Omul*«, prelegere practică din intuițiune, ținută de *Gregoriu Pop*, inv. în *Poeni*.
10. Disertațiune de *Ioan Mango*, învățător în *Mărgău*.

Ședința II.

11. Raportul comisiunilor esmise.
12. Critică asupra disertațiunii și prelegerei practice.
13. Designarea disertantului și a propunătorului pe adunarea generală de toamnă.
14. Statorirea locului pentru proxima adunare.
15. Alegerea alor doi membri pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea trecută.
16. Cetirea procesului verbal din adunarea trecută.

17. Eventuale propuneri.
18. Închiderea adunării.

Morlaca, în 2 Maiu 1900.

Ioachim Lucaciu,

președinte.

Ioan Mango,

notar.

Dela espoziția din Paris.

Încet cu încetul se gată paviloanele diferitelor țări și îndată-ce vreunul e aranjat deplin, să deschide pentru publicul mare.

Pavilionul italian.

În 3 Maiu a fost deschis pavilionul italian, aflător pe »*Calea națiunilor*«. El este cel mai mare dintre paviloanele străine și în el se află grămădiți, între altele, articoli prețioși de ai industriei artistice italiene, precum obiecte de sticlărie, cristal, bronz, dantele, obiecte de ceramică etc.

La deschiderea pavilionului au luat parte ministrul de comerț al Italiei, *Salandra*, ambasadorul *Tornielli*, ministrul de culte al Franției, reprezentanții presei și ai coloniei italiene din *Paris* etc.

În parcul Trocadero.

În parcul *Trocadero* se află numeroase paviloane franceze și din colonii. Abia jumătate din ele sunt deschise, dar' cu toate aceste aici se desvoaltă o vieață curioasă, și de tot străină. Aceasta e până acum partea cea mai vie a espoziției. Reprezentanții diferitelor rase și seminții sălbatice și semi-sălbatice se află aici în un amestec variu. Lângă Negrii din *Dahomey*, în bordeiele lor cu păreți de lut și coperiș de paie și a altor Negri de pe țărmii și interiorul Africei, se află oameni exotici din *Tongking*, *Annam*, *Ceylon*, *Madagascar* etc. Strada *tunisiană* ne oferă icoana unui veritabil bazar african cu prăvălii, ateliere de lucru și cu espoziție de splendide costume maurice. În strada *algeriană* se află și cafenele și localuri de dans etc. Femei frumoase din *Ceylon* oferă în cesce teă aromatică.

Paviloanele asiatice.

Între paviloanele asiatice amintim cele ale *Chinei*. Sunt patru paviloane, dar' până acum numai unul e deschis. Aici dăm de *Chinezi*, cari gravi și măiestroși grijesc de creațiunile industriei artistice chineze.

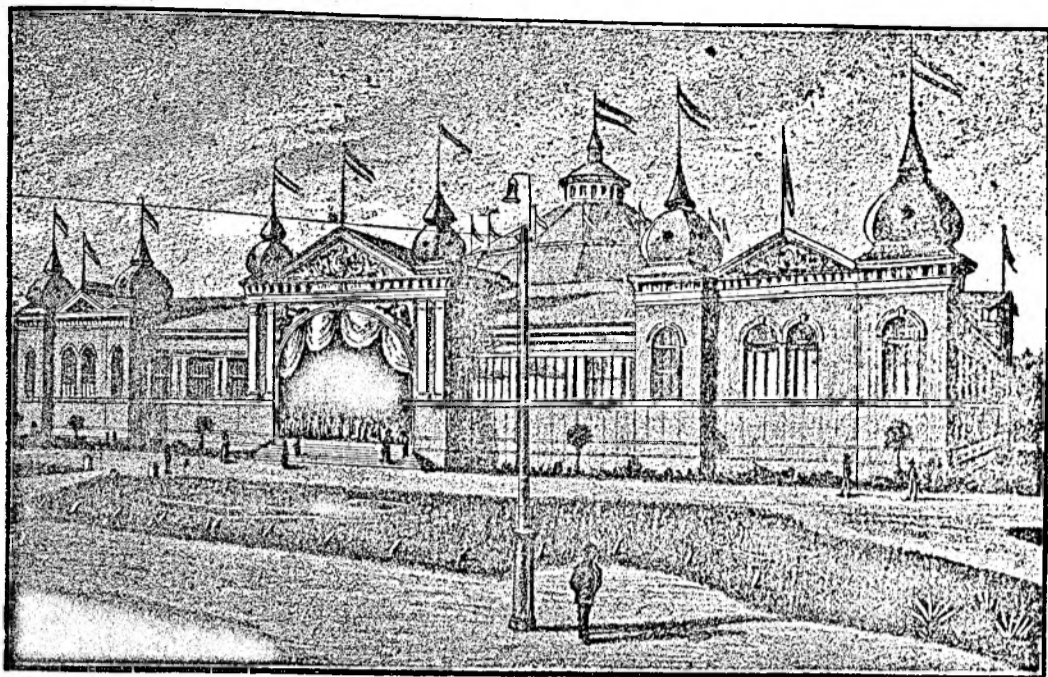
În paviloanele *siberian* și *rusesco-asiatic* sunt adunați mulți artici de mare preț din acele regiuni. Restaurantul *rusesco* de aici, în care cântă o orchestră *rusescă*, e foarte cercetat.

Paviloanele Japoniei, Indiei-britice nu sunt deschise. Amintim, că nu e deschis nici pavilionul *Transvaalului* din *Africa*.

Un pavilion de espoziție.

— Vezi ilustrația. —

Scriind mai nainte despre espoziția din *Paris*, deschisă nu de mult, am talmăcit iubitorilor nostri cetitori, ce înseamnă un pavilion de espoziție. Pavilionul adecă se numește o clădire frumoasă, în care se așează obiectele (mărfuri etc.), ca să poată fi văzute din partea privitorilor. Azi dăm icoana unui pavilion, care a fost clădit la espoziția dela *Timișoara*, cu observarea, că la espoziția din *Paris* paviloanele sunt mai mari și și mai frumoase.

Un pavilion de expoziție.

PARTEA ECONOMICĂ.

rotațiunea în cultura legumilor.

Precum sămănăturile sau bucatele, dacă se cultivă mai mulți ani de-arîndul, pe unul și același loc, una și aceeași specie de bucate, după un timp oarecare nu mai pot da roada convenită, din cauză că se împuținează materiile nutritive din pământ, așa și legumile, dacă se cultivă una și aceeași specie pe unul și același pământ, mai mulți ani de-arîndul, dela un timp nu mai pot da rodirile convenite.

La cultura legumilor în mare, lucrul de căpetenie este ca tot pământul să fie împărțit în anumite table mai mari sau mai mici, ba în anumite table să fie chiar rigolat și așa să urmează unele după altele pe rînd, din an în an.

Pentru cultura legumilor, tablele trebuie săpate și gunoite totdeauna de toamna, de oare-ce prin înghețurile și desghețurile de peste iarnă, pământul se derege într'un mod vedit, afară de aceasta nici buruienile nu se mai fac printre legumi într'un număr așa însemnat, de oare-ce le degeră rădăcinile peste iarnă. Dacă nu s'au săpat tablele de toamna, atunci se pot săpa și primăvara.

Unele legume sug din pământ dintr'un fel de materie nutritivă, cum e grăsimea, sarea, varul, ferul, zahărul ș. a. mai mult, ear' altele mai puțin, prin urmare cultivând de pildă ceapa mai mulți ani de-arîndul în unul și același pământ, sugă toată dulceața (zahărul) din acela și dela un timp se piernește și se face tot mai măruntă, așa că în cele din urmă nu mai poate produce rodirile așteptate, pe când înlocuindu-o an de an cu altă legumă poate produce totdeauna roduri îmbelșugate.

Unele legume cresc și se desvoltă mai bine în gunoiul proaspăt, altele în cel putred sau descompus, ear' altele mai puțin alegătoare, cresc și se desvoltă destul de bine și fără gunoiu.

Între legumile, cari se pot cultiva în gunoiul proaspăt, se numără mai toate legumele cari se pun în cuiburi,

precum sînt: castraveții, pepenii, bostanii, cartofii ș. a.; între legumile, cari se pot cultiva în gunoiul putred și găinațul pasărilor se numără mai toate legumile cari se seamănă din mână, precum sînt: sălatele, verzele, ceapa, ardeiul, pătlăgelele ș. a., ear' între acelea, cari se pot cultiva și fără gunoiu, numai pământul să fie bun și gras, se numără mai toate legumile rădăcinoase, precum sînt: morcovii, ridichile, pătânjeii, sfeclele, hreanul ș. a.

La cultura legumilor în mare, tot pământul trebuie împărțit în patru table mai mari: tabla verzelor, sălătelor, rădăcinoaselor și a păstăioaselor.

Schimbarea sau rotațiunea legumilor se mai recere încă și din acel punct de vedere, ca acelea să nu se poată corci unele cu altele, ci să rămână fiecare soiul cât se poate de curat. Aceasta se poate ajunge numai atunci, când cele înrudite între sine se vor cultiva la o depărtare convenită unele de altele.

Corcirea legumilor se întemplă mai cu seamă atunci, când la strîngerea sămănțelor pe toamnă, nu se pun și însemnează deosebit fiecare soiul, din care cauză apoi primăvara cu prilejul sămănăturii prin necunoașterea acelor foarte ușor se pot amesteca.

Se întemplă une-ori, că pe lângă toată schimbarea legumilor dintr'un pământ în altul, după un șir de ani, se nu mai rodească. În asemenea cazuri pământul capătă un anumit morb, de care nu se poate scăpa în alt mod, decât supunându-se câțiva ani de-arîndul culturi bucatelor.

Sînt anumite legumi, cari se fac mai bine în locul întreg, în țeline, precum sînt: pepenii și bostanii, decât în cel lucrat; sînt apoi altele, cari iubesc mai mult pământul răven și afenat, precum sînt: ceapa, sălata, castraveții, pătlăgelele și ardeiul, decât pe cel aspru și îndesat.

De altcum mai pentru toate legumile se recere udatul măiestrit (irigația) pe timpul căldurilor mai mari de peste vară, fără de care nici nu se poate face cultura legumilor într'o măsură mai mare.

Ioan Georgescu.

Plivitul grânelor.

Când sămănătură grânelor se face în Septemvrie, și toamna e umedă, ear' iarna seacă, plivitul grânelor arare-ori se întemplă, și atunci mai mult din dătină, decât de lipsă. Dar' când sămănătură se face în a doua jumătate a lui Octomvrie, și iarna e umedă, învrîstă cu ploii și ninsori dese, plivitul grânelor devine așa de lipsă, aproape ca sămănătură lor, din cauză că multa umezeală contribuie mai mult la creșterea buruienilor, decât a grânelor, ear' de nu vor fi smulse și curățite la timp, înecă grânele și le stîrlesc sugînd din pământ puterea dătătoare de viață a lor deoparte, ear' de altă parte ținîndu-le umbră și strivindu-le la pământ, ca să nu se poată desvolta în libertate.

Întrebarea e, când și cum să se facă plivitul?

Unii agronomi țin că plivitul să se facă cât se poate mai tîrziu, ca să nu mai crească buruiena din nou. Eu din contră, zic că are să se facă cât se poate mai de timpuriu, pentru-că cu cât se smulg și stîrlesc buruienile mai curînd, cu atîta cresc grânele mai bine, ne mai avînd cine le sugă sucul din pământ. Cât despre teama sau frica că răsar alte buruieni, deși se întemplă aceasta adeseori, n'are să vă doară capul, pentru-că pe acestea le înădușe și împedecă în desvoltare puterea ce a apucat grânele.

Pentru a ușura și împuțina plivitul grânelor, bine e a le grăpa când e pământul svîntat cu grape ușoare de lemn, sau și de fer, dar' ușoară și cu colții scurți. Și aceasta se poate face și mai tîrziu până a nu prinde a eși spi-cul. Se smulg nu e vorbă și multe fire de grâu cu grapa, dar' aceasta nu e așa mare pierdere, pe cât e câștigul ce rezultă pentru cele rămase, căror grăpatul le prieste ca săpatul la cucuruz, varză ș. a. Unii plivitori adună în poală toate buruienile ce le smulg sau taie cu cosorul scoțîndu-le la brazde. Aceasta nu e bine, pentru-că se perde prea mult timp cu adunatul și scosul lor; mai bine e ca toată buruiena să rămână de unde fu smulsă sau tăiată.

Deodată cu plivitul buruienilor, bine e să se smulgă și sēcara din grânele curate, pentru-că 10, 20 grăunțe de sēcără într'un hectolitru de grâu curat, împuțină sau scad prețul celui grâu cu 10, 20 cr., știut fiindcă sēcara împedecă elasticitatea aluatului așa că din grăul amestecat cu sēcără nu se pot face prăjituri fine.

Știu eu că agronomii cei practici și până acum și-au tuns grânele și le-au ferit și curățit de sēcără, dar' mi-se pare mult mai cuminte a smulge sēcara până nu se desvoltă, decât a o lăsa să se desvolte și după aceea a o tunde și stîrpi.

I. A. S.

Administrarea pădurilor.

Articolul de lege XIX. din anul 1898 dispune cu privire la administrarea pădurilor din partea statului următoarele lucruri mai însemnate :

Toate pădurile comunelor, bisericilor, școalelor, particularilor, societăților ș. a. cari nu trec peste 5000 jugere catastrale, pe viitor se vor administra din partea statului prin comitetele și adunările generale comunale, silvicultorii cercuali cu comisiunile silvanale și comisiunile administrative comitatense.

Comitetele comunale se aleg de către proprietarii respectivi de pădure sau adunarea generală și constau din câte un președinte, un econom, un cassar, un notar și cinci membri, dintre cari unul poate substitui și pe președinte, când acesta e absent. Comitetele numite se aleg din trei în trei ani și sînt în prima linie răspunzătoare pentru afacerile încredințate lor.

Președintele conduce ședințele comitetului și ale adunării generale și reprezintă pe acela în toate afacerile în fața organelor mai înalte, notarul scrie protocoalele comitetului și ale adunării generale, face conspectele de lipsă pentru folosirea materialului din pădure, poartă corespondența de lipsă cu autoritățile mai înalte, compune preliminarul și computul anual ș. a., cassarul poartă zierele de lipsă despre venitele și spesele avute cu administrarea pădurei, ear' economul administrează materialul de lemn și fructele din pădure.

Comitetele comunale trebuie să țină în toată luna câte o ședință ordinară, despre care se ia proces (protocol) verbal, ear' ședințe extraordinare se concheamă numai pentru întâmplări mai grabnice, cari nu sufer amînare. Convocarea trebuie să se facă, în scris, cu listă în regulă, care se alătură la procesul verbal.

Adunarea generală ține îndeobște câte două ședințe ordinare: toamna și primăvara. Afară de acestea se mai țin și ședințe extraordinare când sînt lucruri grabnice, cari nu sufer amînare. În ședințele adunării generale se hotărăsc toate afacerile acelea, cari se referesc la administrarea sau vinderea ma-

terialului din pădure. Toate hotărîrile se iau cu majoritatea celor prezenți. Adunarea generală mai hotărăște la început și asupra aceluia, cari sînt îndreptățiți de a fi luați în conspectul proprietarilor de pădure.

Dacă un proprietar de pădure are lipsă întepită de ceva material de lemn, comitetul concheamă ședință, în care se pertractează rugarea aceluia. Hotărîrea se ia la protocol și apoi se publică adunării generale. Aceasta la rîndul ei încă pertractează rugarea și dacă o află de dreaptă 'i-se acordează lemnele cerute. Hotărîrile acestea se comunică apoi comisiunii silvanale, care prevede pe cel îndreptățit cu licența de lipsă pentru pădurit. Fără a se solvi prețul lemnelor pe jumătate, nime nu poate căpeta licență de pădurit.

În modul acesta se urmează totdeauna la acordarea lemnelor din pădure. Mai întăiu hotărăște comitetul, apoi adunarea generală cu invoirea comisiunii silvanale, care prin silvicultorul seu, trebuie să pregătească și un plan deosebit pentru tăieturile mai mari din pădure.

Lemnele de foc tăiate din pădure, se fac mai întăiu grămezi prin proprietarii respectivi, apoi se prețuesc de comitet și fiecare proprietar înainte de a-și lua grămada lui din pădure, trebuie să plătească prețul aceleia pe jumătate la mîna cassarului. Banii astfel încasați se folosesc pentru trebuințele curente ale comitetului: dare, arunc comunal, remunerațiuni pentru membrii comitetului ș. a.

Fiecare proprietar, când se duce în pădure după lemne, trebuie să fie provăzut cu un bilet (țidulă), care însă are valoare numai pentru ziua, care se estradă. Biletul numit se predă vigilului de pădure, când se aduc lemnele. Dacă cineva se duce fără bilet în pădure și se prinde cu lemnele, acela se consideră de prevaricant și ca atare se judecă și pedepsește foarte aspru, pe basa legilor silvanale.

Dacă proprietarii de pădure, în înțelegere cu comisiunea silvanală, voesc să vîndă anumite părțile întregi din pădure, cu lemnele aflătoare pe acelea, al căror preț trece peste 2000 coroane,

atunci trebuie să se escrie publicațiuni în foile locale. Fără publicațiuni în regulă, numai comisiunea administrativă comitatensă poate acorda licența de lipsă (§ 36).

Prețuirea lemnelor din pădure se face de către silvicultorul cercual sau comunal, care statorește totodată și condițiunile de lipsă pentru publicare și vînzare. Tot astfel se întîmplă și cu acordarea pășunatului de vite, cu vinderea ghindei și a jirului, pe unde se fac și astfel de produse.

Condițiunile de vînzare, precum și ziua aceleia, trebuie publicate cel puțin cu 15 zile mai înainte, celor interesați, ear' actele de lipsă se subștern mai înainte cu 8 zile comisiunii administrative, care poate trimite un membru din sînul ei și la licitațiune, dacă aceasta se face la fața locului.

Silvicultorul comunal sau cercual conduce alegerile pentru comitetul comunal silvanal, presidează în cas de lipsă la ședințele aceluia și ale adunării generale, îngrijește ca țevele de pădure să fie totdeauna în stare bună, măsura și face mapele de lipsă pentru tăiatul lemnelor, pentru împădurirea poienilor și locurilor goale, face planul de lipsă pentru întrebuițarea produselor din pădure, pentru pășunatul vitelor în locurile de pășunat, îngrijește asupra vigililor de pădure, ca acestia să arete pe prevaricanti, face pașii de lipsă pentru pedepsirea aceluia, mijloacele licențele de lipsă dela comisiunea silvanală pentru cei interesați ș. a.

Comisiunea administrativă comitatensă este forul al doilea pentru administrarea pădurilor, care hotărăște în cauzele de neînțelegere dintre proprietarii pădurilor și comisiunea silvanală, ear' judecătoria administrativă și ministrul de agricultură hotărăște în a treia instanța.

Aceste lucruri, deși spuse foarte pe scurt, ar fi bine să 'și-le însemneze fiecare proprietar de pădure, ca în cas de lipsă să se poată folosi de ele.

Ioan Georgescu.

Înderătncii.

Era odată un moș și o babă. Și ăștia erau amîndoi tare înderătncii, adecă suciți la fire.

Moșul mîna odată pe babă după apă.

Baba merse cu un ciur.

Moșul: hai babă mai îngrabă, că 'mi-e sete.

Baba: viu, viu — și-ți aduc un ciur plin. Și bagă la apă, bagă, dar' și spor n'avea... Scurt, ea poticăli la fântână de dimineața până seara, apă însă nu putea aduna nici cât ai scărda un purece. De aci rămase vorba: câtă apă duce ciurul.

Moșul dacă vîzî comedia, o închise afară.

— Moșule, deschide-mi ușa, — grăi ea după-ce se hrăni de scos apă cu ciurul, — deschide că m'a lovit somnul!

— 'Ți-oi deschide-o când 'ți-a fi neaua la glesne, — răspuse moșul.

— Că 'mi-a ajuns la glesne, — o fi repetit baba.

— Când 'ți-a fi la genunchi.

— Că 'mi-a ajuns la genunchi.

— Când 'ți-o fi la brîu.

— Că 'mi-a ajuns la brîu.

— Când 'ți-o fi sub umeri.

— Că 'mi-a ajuns sub umeri.

— Nu 'ți-o deschid nici-odată.

Dacă vîzî baba, că 'și-o păpat omenia dinaintea moșului, o luă multă lume împărăție ca Dzeu să ne ție — până-ce ajunse într'o pădure mare la o casă.

În casa aceea ședeau niște capre.

Caprele nu erau acasă.

Dacă nu erau acasă, ea tăgăși frumos, apoi se ascunse după cuptor.

Seara, când veniră caprele de pe unde au fost, se întrebă:

— Oare pe aici cine a fost, de-o tăgășit așa frumos? — Le miroși, că a umblat cineva prin casă.

Căutară ce căutară, dar' nimica nu aflară, după cuptor nu vîzură pe baba.

Știți, oameni buni, că lor le umblă ochi numai pe la virful copacilor; incolo până nu le prinzi de barbă nu te vîd.

Peste noapte, ce se sfătuiră ele? C'or merge la păscut, dar' una o rămân pe lângă casă să pîndească.

Așa au făcut.

Dimineața una rămase acasă, celelalte merseră.

Dacă merse, — baba de după cuptor cătră capra rămasă: dormi un ochiu... dormiți doi ochi... dormi un ochiu... și adormi capra. Până-ce dormi capra baba tăgăși, apoi se ascunse earăși la locul seu.

Venind caprele, de seara întrebă pe soața lor: da cine a fost pe aici eară?

— Nu am vîzut pe nime, măcar n'am durmit de fel, — o fi răspuns capra.

Lor totuși le miroși ceva străin.

Se sfătuiră că a treia zi să rămăie acasă o capră cu trei ochi.

Aceea a rămas.

Zise baba și cătră ea: dormi un ochiu, dormiți doi ochi, dormi un ochiu

Stirpirea cloșanilor.

Chișfalău, 1 Maiu n.

Ni-se trimite următoarea scrisoare: In oare-cari numeri ai »Foi Poporului« din anul trecut am cetit niște întrebări, că cu ce s'ar putè stîrpi cloșanii, la care on. redacțiune a și răspuns, însă acel fel de otrăvire este primejdioasă.

Etă cum am făcut eu:

Eu am avut foarte mulți cloșani și parte mare dintr'înșii i-am potopit cu făină de ghips, mestecată pe jumătate cu făină de grâu, așezată în tăiere unde umblau cloșanii. Lângă tăierul cu făina am pus și unul cu apă pentru beut. Măncând cloșanii din făina sus numită le vine și setea și bînd apă făina se petrifică în ei și pier.

Firește că cu aceasta tot nu m'am putut mîntui de tot de ei.

Și cetind în anul trecut în »Revista Orăștiei« un anunț al dlui Nicolau Vlad, farmacist în Orăștie, în care recomandă moartea cloșanilor, eu încă m'am adresat cătră domnul Nicolau Vlad cu rugarea să-mi trimită patru pacheturi din moartea cloșanilor, care mi-le-a și trimis, pentru care îi și mulțumesc, și după prima cercare, adecă punerea medicinelor la locurile unde umblau cloșanii, după 24 ore nici un cloșan nu am mai simțit.

Cu atăta sînt mai de recomandat aceste medicine, fiindcă pentru oameni și animale nu sînt vătămătoare de loc, și costă un pachet 60 bani. Pentru o curte mai mică e de ajuns 1—2 pachete și pentru una mai mare 4 pachete.

Nicolae Onca,
faur.

SFATURI.

Mirosul laptelui.

S'a constatat, că dintre toate fluiditățile laptele primește mai ușor diferitele mirosuri din odaia în care se conservează. De aceea nu e de loc cu sfat, a ține laptele în astfel de odăi, unde zac bolnavi sau se conservează medicină, căci din acelea ușor se poate molipsi, ca să devină stricacios sănătății omului.

Se știe mai departe, că nutrirea vacilor are o înrîurîță foarte mare asupra formării laptelui. Dacă se nutresc vacile cu anumite buruieni, mirosul acelor se strecoară și în lapte, ba în anumite casuri chiar și culoarea aceluia se schimbă, de pildă: dacă se nutresc vacile cu frunze de arini sau stejar, laptele se înroșeste.

Următoarea întemplantare ne va lămurii și mai mult în privința aceasta: 12 vaci cu lapte au păscut pe un loc unde era un cadavru de vițel, din al cărui miros s'a molipsit nu numai laptele celor 12 care l-au mirosat, ci și al celorlalte 80, cu cari au fost la pășune.

Din această întemplantare se poate vedè lămurit, de ce mare însemnătate este pentru vacile cu lapte curățenia grajdurilor, a pășunilor și a locurilor pe unde pasc, pentru formarea laptelui și pentru -ce aceste se pot molipsi foarte ușor, dacă nu se ține cont de acea curățenie.

Ceapa contra degerăturilor.

Puterea vindecătoare a cepei contra diferitelor boale e cunoscută din timpurile cele mai vechi. În timpul din urmă s'a constatat puterea ei tămăduitoare și asupra degerăturilor dela mîni și picioare. În asemenea casuri se ia ceapă comună, se rade sau zdrobește altcum și astfel se pune pe locurile bolnave. După câteva zile durerile încetează și cel bolnav încet pe încetul se tămăduiește.

Știri economice.

Electricitatea în agricultură. Aplicarea electricității (putere ca a fulgerului) la agricultură a intrat în Bavaria în o stare practică. În districtul Ochsenfort, s'a format o înoire pentru întrebuințarea de aparate electrice.

Curentul electric produs parte prin vapori, poate pune în mișcare și celelalte mașini aflătoare pe o moșie.

Din această instalațiune electrică pentru mașinile agricole vor putè avè folos și satele, pentru a fi luminate cu electricitate.

Dacă vîzî ea că nu-i deschide n'avî încătrău, se sui pe horn și începî o cântare: cârr... ca... cârr... ca... limpede ca o cioară.

Bêtrănul, hai, la horn să o alunge căci auzia dintre oameni că glasul de cioară nu-i a bună. — Și cum se uita în sus, ceea îi slobozi o lingură de smântână.

Moșul o înghiți și-i părî de tot bună, căci în vieța lui nu mai mîncase smântână; apoi strigă: Tu cioară, mai dă-mi un pic de aia, că-i tare bună!

— Nu-s cioară, mă, că-s baba ta. Deschide-mi ușa!

Moșul o ascultă.

— Haide, — zise ea, — după-ce în casă intră, — haide la lapte învăluit cu smântână și smântână învăluită cu lapte, să duci traiul lui Pop Ion. Dar' îți spui înainte: să nu horcăești noaptea prin somn, că a fi rău de tine și de mine.

Ce pot face țeranii prin însoțiri? Eacă o pildă. Înainte cu câțiva ani, Francia provedea poporul englez cu unt și cu ouă, acuma însă un popor mic la număr, i-a scos pe Francezi și ocupă el țigurile engleze, purcezînd în modul următor:

Țeranii din Dania din apropierea unei stațiuni de cale ferată, se întovărășiră cu scop de-a vinde ouăle. Ouăle sînt duse cel puțin de 3 ori pe săptămână la stație. Acolo prin o mașinărie simplă, un om al tovărășiei vizitează ouăle de sînt proaspete și apoi le împarte după mărime.

Cu o stampilă (pecet) de cauciuc înseamnă pe ou numele celui-ce l-a adus, prin ce apoi scăpînd vre-un ou stricat, se poată ști vînzătorul. Altcum agentul, care a primit oul stricat e răspunzător pentru pierdere, și peste aceea mai are să plătească și o gloabă bună.

Această chezeșie dată de țeranii danezi asupra bunătății marfei lor, face ca ei să afle piețe sigure pentru ouăle lor.

Eacă o pildă ce ar putè să o urmeze și țerancele noastre, și în loc să vîndă ouăle pe un preț bagatel Jidanilor, cari umblă din sat în sat, ar putè ele să le vîndă la orașe prin agenți (oameni anume), cari ar primi bucuros marfă din chiar ântăia mână și ar plăti-o mai bine.

Oare în mijlocul nostru să nu se afle nime, care ar avè curajul de a întreprinde un astfel de lucru bun?

Starea sîmînăturilor în România. »Amicul Agriculturului« dela 15/28 Aprilie scrie:

»Ne aflăm acum în epoca în care putem să ne dăm seama bine de situația agricolă.

Starea sîmînăturilor de toamnă este în general escelentă și merge prosperînd. Rapița va da o recoltă belșugă.

În țeara de sus, grăul și rapița stau de minune. Toți agricultorii spun că tăciunele n'a cauzat până acum nici cea mai mică stricăciune. Deasemenea viile și pomii roditori promit recolte bune și îmbelșugate.

Bêtrănul se învî tot pe fuga, căci laptele era inima lui, ca mierea de stup — ursului.

La căsuță ajungînd, cât era ziua el cu nasul tot prin oale; de săturat — ferit-a sfântul! — ba zicea că-i mai flămînd.

Câteva zile de-a rîndul duse el traiul lui Sân-Petru. Nime grija nu-i avea; numai baba-i tot zicea: mîncă, moșule, nu ne da de rușine, că acuși vin caprele și n'am în ce le pune laptele.

Dar' într'o noapte adormi el cu fața n sus și gura căscată și avî un vis ciudat tare: i-se părea că vrea cineva să-l alunge dela oale.

El se puse în stare de apărare și horc!... horc!... Caprele sar în picioare de spaimă mare... și haide! care încătrău cu știrea lui D-zeu.

Cine știe, spuie povestea mai departe, că eu atăta am auzit și atăta o am mințit.

(Auzită în Varșandul-Giulei, dela Sandu Moș).

și-i adormiră doi ochi, dar' al treilea, cel din ceafă vîzî, cum se coboară baba cum tăgășește și cum se ascunde eară. Viind acasă celelalte capre, le povesti tot.

— Unde ești tu babă? — întrebă ele atunci într'un glas.

— Aici, după cuptor.

— Eși afară.

— Aș eși dar' mă tem că mi-'ți omori.

— Ba nu.

— Vă jurați?

— Ne jurăm.

S'au jurat, fiecare pe barba ce o avea, că i-or da pace și așa au scos pe baba de după cuptor.

Și au avut noroc cu baba, că le-a dus la iarbă bună, de au dat lapte și smântână multă.

După atâtea zile și mai bine, de nici în minte nu-mi vine, ce se gândi baba? ...Că ea a merge la moș, să-l cheme și pe el.

S'a dus.

Ușa moșului era tot încuiată.

Dacă vom fi scutiți de călduri prea mari escesive și statornice dela început, speranțele într-o recoltă bogată a tuturor cerealelor sînt mari.

Mărimea grăunțelor folosite la sēmēnat are însemnătate mare pentru seceriș. Un econom francez a făcut observarea, că sēmēnând numai grăunțe mari, de pe un hectar de pămēt se culege cu 2000 de k. mai mult rod decât dacă se seamēnă numai grăunțe mici. Pentru aceasta e foarte însemnat, sē se samene numai grăunțe mari, la ce putem ajunge ciuruind bine sēmēnțurile cu diferite ciururi.

Din traista cu povețele.

— Rēspunsuri. —

D-sale N. F. în Saschiz. Nu putem sē-ți dăm nici un rēspuns, pentru-că întrebarea e următoarea: ai d-ța perdere și stricăciune din șanțul vecinului? Dacă da, poți sē-l cauți cu legea și sē-l silești sē astupe șanțul. El însă are perdere și stricăciune dacă nu face șanțul, pentru-că i-se ruinează casa. Acum de ce vrei d-ța ca vecinul d-tale sē aibă perdere?

Abonentului nr. 897, Micălaca. Notarul n'a făcut bine că nu i-a lucrat contractul așa cum trebuie. Poți sē-l părăști la fibirēul lui, sau mai bine la viceșpanul din Arad. Testamentul, dacă nu e făcut bine, puteți sē-l atacați cu proces la vremea sa.

Cărți potrivite pentru bibliotecile populare.

(Urmare).

Istorie și Geografie.

Alexi A. P. Dr. Resbelul oriental ilustrat. Graz, 1878. Cieslar.

Andreiaș G. Amintiri din rēșboiul austro-german dela 1866. (Romānii în oștirea austriacă). București, 1892.

Aricescu C. D. Istoria revoluției romāne dela 1821. (Revoluția lui Tudor). Craiova, 1884.

Bachelin L. (trad. de Stăncescu D.) Castelul Peș, schiță istorică și descriere a castelului dela Sinaia. »Bibl. p. toți«, nr. 9, 32 fileri.

Bălan Iosif. Iancu de Hunyad. Caransebeș. (Bibl. noastră nr. 2), 28 fil.

Bălcescu N. Istoria Romānilor sub Mihaiu Vodă Viteazul, ed. II. București, 1887, 3 cor. Trei părți.

Barifiu G. Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă. Sibiu, »Tipografia«, soc. pe acții 1888—1891. Trei vol. 13 cor. broșat.

Bărșeanu A. Invēțăminte din viața Metropolitului Șaguna. Brașov. Tip. Murășan, 64 fil.

Bartolomeiu I. Schițe istorice și culturale de pe teritoriul fostului reg. c. r. grăniț. nr. 14 rom. bănățean. Caransebeș, 1892, 80 fil.

Bianu I. C. Viața și activitatea lui Samoil Clain Micul de Sadu. București, 1876

Bibicescu. 1848 în Romānia. București, 1898, 1 cor. 40 fil.

Brânzeu N. Școalele din Blaj. Sibiu, 1899. Soc. »Tipografia«, 1 cor.

Brote P. Libera comună Reșinari. (Schiță istorică). Sibiu, 1878.

Bulcu Teodor. Schițe din Italia. Gherla, 1898, 2 cor.

Buzoian G. T. Cugetări asupra poeziei vechi. București. »Bibl. pentru toți«, nr. 87 și 95, 1 cor. 4 fil. — Egiptul. »Bibl. p. toți«, nr. 72, 32 fil.

Cărpinișan N. Monografia Rēhăului. Sibiu, 1897,

Comanescu. Studiu istoric-statistic asupra Romānilor din Codlea.

Costin Miron. Letopisețul țerei Moldovei, 70 fil.

Dimițrescu Mih. căpit. Amintiri și episoade din rēșboiul pentru independență. București, 1 cor. 50 fil.

Frāncu T. și Candrea G. Romānii din Munții-Apuseni (Moții). București 1888. — Rotacismul la Moți și la Istrieni. București, 1886.

Georgescu St. Memorii din timpul rēșboiului din 1877—78, 1 cor. 50 fil.

Georgescu M. P. Cristofor Columb. București, 1 cor.

Griselini Fr. trad de *Dreghici M.* Descrierea Bănatului. Timișoara, 1891.

Grube A. W. trad. de *Petrescu Nic. Petra.* Biografii romane. Sibiu, 1878.

Hașdeu B. P. Ioan Vodă cel Cumplit. București, 1894.

Heliade I. Rădulescu. Amintiri asupra istoriei regenerării romāne sau evenimentele dela 1848. București, 1893. — În mijlocul gheturilor (Pol nord.) București, 1898, 2 cor. 50 fil.

Iäger Oscar, (trad.) Istoria Romānilor. București, 1885.

Ionescu Gion. Din istoria Fanariților. București, 1891.

Ionescu Nicol. Despre împărăția romāna-bulgară (conferență). București, 1888.

Liuba S. și Iana A. Topografia satului și hotarului Maidan, etc. Caransebeș 1895, 2 cor. 40 fil.

Mahaffy, trad. de *L. T.* Antichitatea greacă. »Bibl. p. toți«, nr. 27, 32 fil.

Maior Petru. Istoria pentru începutul Romānilor în Dacia. Edit. societății »Petru Maior«. Budapesta, 1883.

Melidon G. R. Istoria națională pentru popor. București, 1876. — Memoriile Regelui Carol I. al Romāniei. București, 1892.

Mileecu Sp. N. Cronica prescurtată a Romānilor. — Minunile universului. »Bibl. p. toți« (nr. 67, 68 și 69), 48 fil.

Moldovan Silvestru. Țeara noastră. Descrierea părților Ardealului dela Murăș spre mează-zi și Valea-Murășului. Sibiu, 1894, 2 cor. — Zarandul și Munții-Apuseni ai Transilvaniei. Sibiu, 1898, 2 cor.

Moldovan Vasile. Memorii din 1848—9. Brașov, 1895. — Monumente naționale. Mănăstiri și biserici ortodoxe. București, 1882, 2 volume.

Morar Constantin (trad.) Istoria lumii, întocmită pentru folosul poporului român. (Popoarele orientale).

Muntean Ioachim. Monografia comunei Gurariului. Sibiu, 1896, 80 fil.

Neculcea I. Letopisețul țerei Moldova, 80 fil.

Negruzzi I. Aprodul Purece. Sibiu, 1881. W. Krafft, 10 fil.

Odobescu A. I. Moți și Curcanii. București, 1890. — Orașul București. (Retip.

din »Enciclopedia Rom.«) Sibiu. W. Krafft, 1898, 1 cor.

Pop Nic. Schiță din istoria Brașovului, cu specială considerare la Romāni, Brașov, 1883.

Popșea Nic. Memorialul arhiep. și metrop. Andreiu baron de Saguna. Sibiu, 1889. Tip. archidieceșană, 2 cor. 60 fil. — Vechea metropolie ortodoxă romāna a Transilvaniei. Sibiu. Tipografia archidieceșană, 3 cor.

Popescu N. D. Istoria rēșboiului ruso-romāno-turc. București, 1879, 2 vol. — Raportul lui Avram Iancu prefect, despre faptele oastei populare, care a stat sub comanda lui în 1848—49. Raporturi-douē, ale doi prefeți (Axente Sever și Balint), dela 1848—9. Sibiu, 1884, 30 fil.

Rieger Francisc. Colonel David baron Ursu de Margina la Solferino și Lissa. Brașov, Tip. Murășan, 80 fil.

Riurean M. I. Cristofor Columb. București, 1 cor. 50 fil.

Rosetti V. Amintiri istorice, 2 cor. 40 fil.

Roth R. (trad. de Andreiu Bărșeanu). Călătoria lui Stanley prin Africa - centrală. Brașov, 1 cor. 20 fil.

Secula S. S. Romānii în revoluția lui G. Doșa.

Sevastos E. D. Călătorii în Țeara-Romānească. Iași, 1888.

Simu Romul. Monografia comunei Orlat. Sibiu. 1895, 50 fil.

Slavici Ioan. O sută de ani. Sibiu. »Bibl. Trib.«, nr. 47, 16 fil.

Stăncescu D. Din biografiile oamenilor celebri. »Bibl. p. toți«, nr. 26, 32 fil.

Străjan M. Începutul renașterii naționale prin școale. Craiova, 1891.

Șulufiu Iosif St. de Cărpiniș. O lacrimă ferbinte și Memorii. Sibiu, 1877—1883 și 1899. Vol. II, III, V. și VI, 5 cor. 70 fil. — Biografia lui Iancu. Sibiu, 1898, 1 cor.

Tocilescu Gr. G. Țăranul român, studiu asupra istoriei sociale, morale, politice, etc. ale claselor muncitoare din Romānia în trecut și în prezent. București, 1879.

Turcu I. Escursiuni pe munții Bărșei. Brașov, 1896, 2 cor. 40 fil.

Costin Miron, opere complete publicate de V. A. Urechia. București, 1886—88, 2 volume.

Urechia V. A. Istoria culturii naționale. București, 1892, 2 volume. — Istoria Romānilor (biografii). București, 1867, ed. VIII.

Urechia Gr. Domnii țerei Moldovei, 50 fileri.

Văcărescu. Luptele Romānilor 1877/8, București, 1887, 4 cor. 40 fil.

Viorescu L. O icoană a Moldovei din 1851. București, 4 cor. 50 fil.

Wilkins A. S. Antichitatea romāna. »Bibl. p. toți«, nr. 14, 32 fil.

Xenopol A. D. Istoria Romānilor din Dacia-traiană. Iași 1885—1893, (ediție populară. »Bibl. Șaraga«), 12 cor., 12 vol.

Lecca G. O. Istoria Țiganilor. Caransebeș. »Bibl. noastră«, nr. 8 și 9, 56 fil.

Neculcea I. Letopisețul țerei Moldovei. București, 1894, 80 fil.

Coșbuș G. Rēșboiul nostru pentru neatarnare. București.

Sion G. George Lazăr. București, 1871, 1 cor.

Ispirescu P. Istoria lui Mihaiu Viteazul. București, 1885, 60 fil.

(Va urma).

CRONICĂ.

Dar pentru biserică. Credinciosul Ioan Butila, din Moșna, a donat bisericii gr.-or. de acolo mai multe parcele de pământ în valoare de 300 co-roane.

Pregătiri pentru visita Țarului. În vederea marelui reviste militare ce se va face cu ocazia vizitei Țarului Nicolae II. la București s'a dat deja ordin tuturor corpurilor armatei române să facă pregătirile necesare.

Nuntă în familia regală a Greciei. Mare-ducele rusesc George Mihailovici s'a fidanțat alaltăieri în Corfu cu princessa Maria, a patra fiică a regelui Greciei. Nunta va fi la vară. Mireasa e de 24 ani. Căsătoria se hotărîse încă în 1896.

Parastas pentru George Lazar. În ziua Sfântului George în comuna Avrig s'a sârbat cu deosebită pompă parastasul pentru repausul sufletului marelui bărbat George Lazar, care își doarme somnul vecinic în mormântul săpat în curtea bisericii din Avrig, comuna sa natală. Serviciul divin l'a oficiat preotul V. Maxim — după-ce protopopul Căndea, nu numai că n'a voit să servească, dar' a cercat să împedecă serviciul divin. A telegrafat și la I. P. S. Sa Metropolitul, ca să oprească slujirea parastasului din motivul de rîs că 'se face agitație' (?).

Infierăm cu indignare purtarea neromânească a protopopului Căndea, care nici în fața amintirii marelui bărbat n'a știut să-și înecă patimile și micimea de suflet.

La parastas a asistat mulțime de popor ascultând cu evlavie serviciul divin și cântările funebrele executate de un grup de teologi din Sibiu, sub conducerea dlui C. Popescu.

Iubileul patriarhului Brancovici. Duminecă s'a sârbat în Carlovăț iubileul de 10 ani dela alegerea de patriarh și 70 ani de etate a patriarhului George Brancovici. Festivitățile iubilare s'au început Sâmbătă seara cu conductul de facile aranjat în onoarea iubilantului. Duminecă dimineața s'a servit liturgie, celebrată de cei mai tineri trei episcopi ai provinciei metropolitane sârbești: Gruici, Bogdanovici și Levici. După serviciul divin s'a pus peatra fundamentală la palatul nou al seminarului teologic, clădit pe spesele patriarhului, apoi s'a servit doxologia prin însuși iubilantul. După amezai s'a dat mare banchet la care patriarhul închinând pentru Monarhul, pentru guvernul ungar și pentru guvernul croat a preamărit activitatea ministrului - president Széll. Festivitățile s'au încheiat cu concertul dat în sala festivă a gimnasiunii și împreunat cu dans.

Manual aprobat. Ministerul de culte și instrucțiune publică prin rescriptul dto 26 Martie 1900 nr. pres. 1070 a aprobat manualul 'Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV. de Vasile Goldiș, prof. gimnas.' În legătură cu aceasta anunțăm pe domnii învățători, că tocmăi acum a eșit de sub tipar și partea a doua din această geografie. Ambele părți se pot procura dela librăria editoare Ciurcu, Brașov, precum și dela toate librăriile din patrie.

† Ioan Evuțan, paroch în Pecioa-română, a răposat în vîrstă de 42 ani, lăsând patru orfani. În mormântarea 'i-s'a făcut alaltăieri. Răposatul era unul dintre cei mai de frunte preoți ai diecesei Aradului.

Din Petroșeni ni-se scrie, că în ziua de Sf. George a intrat în biserică un om sărac — desculț și zdrențuit. S'a proptit sîrmanul cu mîna de un scaun și a început să se roage și să asculte cu evlavie slujba dumnezească. Deodată a venit la el un isteț bogătan și pentru-că sîrmanul s'a răzimat de scaun l'a dat afară din sf. biserică. Fapta aceasta creștinească nu este și nici cinste nu face celui-ce a făptuit-o.

Esamen bun. Din Nadoș-română ni-se scrie:

Ca învățător tîner al școlii confessionale române gr.-or. din Nadoș-română, m'am interesat și mă interesez de mersul învățămîntului din comunele vecine, și când am putut le-am vizitat ca să ved procedură colegilor mei și să-mi însușesc ce voiu găsi bun la dînșii, corigându-mi greșelile proprii. Nu am întrelăsat mai ales prilejurile de a asista la esamenile anuale cât la mai multe din aceste școlii.

La un asemenea esamen avui fericirea să asist în ziua de 1 Maiu, în comuna vecină Habicu.

Cu inima plină de bucurie și mulțumire pentru neașteptatul rezultat al acestui esamen, vă scriu aceste rînduri. În adevăr, era ceva înveselitor să vezi 96 elevi de ambe sexe îmbrăcați în vestminte de sîrbătoare, cu fețele vesele și să ascuți răspunsurile lor cele bune și deslușite, ce puneau în uimire pe ascultători.

Din partea mea nu pot decât să mă unesc cu cuvintele bine simțite, prin care dl protopop gr.-cat. al tractului Reghin, ca președinte, a mulțumit dlui învățător I. Olteanu pentru zelul și activitatea pusă; declarînd că a rămas foarte mulțumit cu rezultatul esamenului.

Toma Rîngea, inv. prov.

O desmințire. Din Corniareva ne scriu următoarele frunțașii de acolo, că- rora cu plăcere le dăm loc:

În nr. 14 al prețuitului organ 'Foaia Poporului' am văzut lucruri necuvioase și calumniatoare publicate de un creștin din comuna noastră și privitoare la persoana veneratului nostru preot Nestor Brînzeiu, — care ne-a mîhnit până în suflet.

Noi, ca frunțași ai comunei credem, că am avut destulă ocaziune ca să cunoaștem purtarea, moralul și alte însușiri bune sau rele ale păstorului nostru sufletesc, care de 17 ani ne botează pruncii, ne cunună tinerii și îngroapă morții; au doară nu ne-ar servi spre rușine, când noi, un popor de aproape 5000 suflete, am suferi la altarul Domnului un preot neștiutor de chemarea sa?

Domnule Redactor! Mărturisim conștientios pe onoarea noastră, că toate cele publicate de 'Un creștin' în prețuitul nostru organ 'Foaia Poporului' nr. 14 despre preotul nostru Nestor Brînzeiu, sînt niște fleacuri isvorite din inimă înrîutăcioasă; preotul nostru, mulțumită lui D-zeu și autorităților noastre mai înalte bisericesti, e la culmea chemării sale, atât în biserică, cât și afară de biserică. De aceea păcătoșului nu avem deocamdată altceva ce să-i zicem decât: Doamne iartă-i păcatele, că nu știe ce face!

Nicolae Talpeș, jude comunal și președintele comitetului parochial; Adolf Dobrov, notar cercual; Ioan Martalogu, subjude comunal; Iacob Talpeș, învățător pensionat și fost jude comunal; Petru Martalogu, fost jude comunal și președinte al comitetului parochial; Ni-

stor Armaș, reprezentant comunal și fost jude comunal; Achim Brînzeiu, jurat comunal și membrul comitetului parochial; Petru Strezariu, fost episcop parochial și jurat comunal; Nicolae Ivașcu, sergent în pensiuine și codrean com.; Crăciun Brînzeiu, reprezentant comunal și abonent nr. 3566; Lazar Velculescu, jurat comunal și membrul comitetului parochial; Nicolae Vracița, codrean com. și membrul comitetului parochial; Nicolae Armaș, econom și membru în comitet; Păpă Duicu, econom; Trifon Oțel, învățător comunal; George Urderian, prim episcop; Petru Stanciu, episcop; George Brînzeiu, episcop; Erimie Borchescu, preot gr.-or. în Bogoltin.

Au eșit în tipar următoarele cărți: 'Infocata și nenorocita dragoste a lui Filaret și Antusei. O povestire foarte frumoasă în versuri, păstrată din bătrâni'. Prețul 12 cr.

— 'Cântecul lui Adam, când l'a scos din raiu. Și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâiași-dată date în tipar. Manuscrisele originale se află la 'Academia Română' din București, datorite de editorul. Proprietatea editorului. Librăria Ciurcu, Brașov. 1900. Prețul 12 cr.

Grindină. Sâmbătă seara a fost mare tempestă în Cinci-biserici. Ruperă de nor și grindină grozavă de abundanță a nimicit aproape de tot rîcolta viilor. Valurile de apă, precipitate de pe dealuri, a distrus pavagiul orașului. Paguba cauzată de grindină și de potopul apei se urcă la 15.000 fl.

Iubileul Braziliei. Zilele acestea și-a sârbat Brazilia iubileul de 500 ani dela descoperirea sa. Din acest prilej împăratul Wilhelm, căruia nimic nu-i scapă din vedere, a trimis presidentului republicii braziliene următoarea telegramă de felicitare:

'La aniversul de 500 ani dela descoperirea Braziliei primește Escelența Ta expresiunea sincerei mele simpatii și doresc, ca națiunea de sub guvernarea Escelenței Tale, care întreține cu noi bună prietenie, să fie fericită.'

Presidentul Braziliei a răspuns împăratului prin următoarea telegramă:

'Rog pe M. Voastră să primească cea mai profund simțita mea mulțumită pentru preagrațioasa expresiune de simpatie, pe carea v'ați îndurat a ni-o exprima cu prilejul iubileului de 500 ani dela descoperirea Braziliei.'

Cu plăcere mă folosesc de ocaziune spre a-mi exprima cele mai sincere dorințe ale guvernului confederativ pentru fericirea personală a M. Voastre și pentru înflorirea imperiului german.

Potop de apă. În hotarul Sinerșigului apa a spălat digul căii ferate Lugoj-Gattaia în lungime de circa 60 metri. Comunicația se face cu transbordare. Călătorii se dau jos din tren, își desculță ghetele, își sufucă pantalonii și dai prin apă până la trenul care îi așteaptă la cealaltă parte.

Țărani falsificatori de cambii. Șese țărani din Buziaș, anume Nicolae Sibiu, Petru Sulariu, Groza Busuioc, Ioan Zeringa, Petru Rădneanțu și George Potova, au fost arestați zilele trecute, din cauză că se îndeletniceau cu falsificării de cambii. Numeroase institute de bani din Bănat sînt păgubite în cauză. Suma cu care sînt păgubite, deocamdată nu se știe.

Esposiție engleză. Anul viitor se va deschide în Glasgow esposiția internațională a Angliei. Invităriile pentru participare s'au împărțit deja.

Însoțirea „Transsylvania“. Comitetul executiv al însoțirii „Transsylvania“, fabrică pentru valorisare și prelucrare de poame și legume, ce are a se înființa în *Deva*, a horărit ținerea adunării generale de constituire, pe **20 Maiu 1900**, d. a., la 2 ore, în sala de ședințe a comitatului, la care se invită toți subscriitorii de părți ca să iee parte.

Ordinea de zi:

1. Constituirea. — 2. Votarea proiectului de statute. — 3. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghere.

Numai două săptămâni mai sînt pînă la sortirea câștigurilor loteriei pentru *Casa națională*, al cărei succes depinde dela zelul și vrednicia națională a Românilor, pe care au să și-o dovedească și prin spriginirea acestei mărețe întreprinderi culturale românești. Împărțite asupra tuturor Românilor, se recer jertfe minimale dela câte unul, pentru-ca întreprinderea să succeadă. *Un los à 50 cr. să cumpere fiecare Român și-și va împlini o datorință națională*, dela care nimenea nu se poate subtrage fără a greși față cu națiunea sa proprie și nisuințele ei spre cultură și înaintare. Losuri se capătă la biuroul „Asociațiunii“ în Sibiu, la toate băncile și librăriile românești și la trafice și colecturi de prin orașele cu poporație românească.

Mulțumită publică. Pe sfintele sărbători de Paști a. c. s'au făcut însemnate dăruii sfintei biserici gr.-or. rom. din *Vucova* (protopresbiteratul Buziașului). Anume: fruntașa familie a comerciantului *Trăilă Răchișian*, din adevărată iubire și simț creștinesc a dăruit un mășai pe mormântul Domnului, din materie de ornate bisericesti în preț de 25 coroane, de care biserica noastră pînă acum n'a avut, cusut și decorat de tînăra d-nă *Maria Răchișian*, nora dlui *T. Răchișian*. Preastimabila d-nă *Ana Ciocoi*, preoteasă, a dăruit un stihar preoțesc foarte frumos, pe poalele căruia se află mai multe icoane de-ale Domnului *Christos* purtând crucea, în preț de 10 coroane. *Evlavioasa creștină Fira Fonoș* a donat un mășai pe masa mică în preț de 5 coroane. *Fostul episcop Trăilă Ionescu* cu *evlavioasa sa soție Paraschiva* au donat un mășai pe prestol, pe a cărui parte din fața prestolului se ved patru icoane de-ale *Maicei Domnului*. Acest mășai prea frumos a costat 10 coroane. Tot acesti creștini au făcut Paștile pe cheltuiala lor. Mai multe *evlavioase creștine* au contribuit suma de 80 coroane și au cumpărat o materie de damast tare și frumoasă, ear' onorabila d-nă preoteasă *Ana Ciocoi* a croit și cusut din această materie un ornat preoțesc complet spre cea mai mare mulțumire a tuturor. Aceste daruri s'au sfințit și predat în folosul sfintei biserici în *Dumineca Floriilor*, cu care ocaziune mult zelosul și neobositul domn *Avram Ciocoi* în cuvântarea sa bine simțită despre însemnătatea praznicului a adus mulțumită și marinimoșilor donatori, îndemnând pe creștini a aduce daruri etc. Ear' eu subscrisul în numele comitetului parochial pe această cale exprim atât părintelui *A. Ciocoi* pentru cuvântările sale bine rostite, cât și donatorilor cea mai ferbinte și adânc simțita mea mulțumită, rugând pe înduratul *D-zeu* să le răsplătească pentru aceste jertfe cu milele sale cele bogate, dându-le viață îndelungată și sănătate deplină, pentru frumoasa pildă cu care au premers creștinilor noștri. (*P. Ionescu*).

Foc. Vineri, în 14/27 Aprilie comuna *Părău* a fost bătuită de un groaznic foc. Peste 18 familii au îndurat pagube mari. La 6 familii li-au ars și casele pe lângă șuri. Focul a fost ajutat de un mic vînt, ar fi ars mai mult, dar' s'a aprins la o margine și a ars pînă a eșit în câmp. Durere, nici unul n'a fost asigurat, cu toate-că li-au fost clădirile acoperite cu paie. *Trecătorul*.

În atențiunea învățătorilor noștri. Aducem la cunoștința domnilor învățători dela școalele populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școalele populare, întocmită pe baza planului ministerial de învățămînt, partea primă, pentru clasele III. și IV., de *Vasilie Goldiș*, prof. gimnasial.

În legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a eșit de sub tipar și partea a doua din *Geografia* dlui *Vasilie Goldiș*.

Ambele părți se pot procura dela librăria editurii *Ciurcu, Brașov*, precum și dela toate librăriile din patrie.

Din răsboiul anglo-bur. Restaurantul *Seidl* din suburbiul *Iosefin* al *Timișoarei* *Duminecă* noaptea a fost scenă de crâncen răsboiu anglo-bur. *Oaspeții* se grupaseră în două partide, unii țineau parte *Englezilor*, alții *Burilor*. Din vorbă în vorbă chestia a ajuns să fie rezolvată prin o bună păruială. Norocul răsboaielor însă în cazul de față a fost hafn pentru ambe partidele. Ambele s'au ales cu mulțime de capete sparte și ambele au fost făcute prizoniere de un al treilea beligerant în uniformă de polițiști, sosit la fața locului pe la spartul ospățului.

Vestă de crocodil. Pentru domnișorii cari n'au alt lucru decât să se înțoneze cu haine care de care mai — pe fason, moda din *Londra* aduce ceva nou. Vestă din piele de crocodil verde închisă ori sură închisă. Pielea de crocodil — ori cel puțin împregnată à la piele de crocodil — e moale și vînjoasă. Vestă e cusută cu găietane de argint, provăzute la capete cu ciucurei. Croiul îi e înalt, așa că de sub rocul îmbumbat se vede sus la piept o parte din ea cam de un pătrar de policar. Vestă de crocodil e impermeabilă — față cu apa, nu însă și față cu glonțul, cum ar crede unii.

O mașteră bestială. *Anton Hajos*, locuitor în *Ozora*, rămânend văduv a crezut că își va aduce o a doua mamă creznd doi copilași ai sei. Mama mașteră însă, cu toate-că din sărăcie a ajuns la stare bună și de frunte prin măritarea după *Hajos*, în loc să fie mamă copilașilor li-a fost ciună. Îi bătea și chinuia în tot chipul, pentru-ce foarte adeseori ajungea în ceartă cu bărbatul ei. În loc să se îndrepte însă, se răsuna asupra copilașilor. Săptămăna trecută trimițend pe copilaș de 7 ani să aducă ceva dela prăvălie, copila pe drum a perdut ceva din bani. Plângend s'a reîntors spre casă, dar' de frica mașterei s'a oprit lângă o casă din vecini și acolo plîngea. Auzind maștera despre întemplantare, s'a repezit la copilă, a luat-o de pîr și a tirit-o acasă; în curte a luat o prăjină și a bătut pe mica copilă pînă a leșinat. După aceea a dus-o în cămară și legand-o cu picioarele de grindă a bătut-o eară pînă i-a țîșnit sîngele pe nas și pe gură. La vederea sîngelui bestiala femeie s'a spăriat și a deslegat copilă, dar' era prea tîrziu. *Murise nenorocita*. *Ucigașa măștihoai*e se află acum în închisoare preventivă.

Fundațiunea unui gazetar. Săptămăna trecută a răposat în *Milano* redactorul-proprietar al ziarului „*Corriere della Sera*“ *Eugenio Torelli-Viollier*, testand 200.000 de lire pentru înființarea unui sanator pe seama tuberculoșilor și alte sume însemnate reuniunii gazetarilor și personalului ziarului seu.

Dr. Nicolae Mănoiu a făcut cu succes strălucit censura de avocat la tabla regească din *Tîrgul-Murășului* în 5 Maiu n.

Un polițist brutal. „*Gaz. Transilvaniei*“ are din *Gherla* raport despre o sălbatică brutalitate a vicecăpitanului poliției de acolo. Anume fiind la 1 Maiu tîrg în *Gherla*, căraușul *Csonka* din *Lăpușul-unguresc* după spargerea tîrgului a mers să încarce lăzile industriașilor lui. Vicecăpitanul l-a provocat să mîne de acolo căruța numai decât. Omul fiind cu trăsura de jumătate încărcată, i-a răspuns, că va pleca îndată ce gată cu încărcatul. La aceasta vicecăpitanul s'a repezit la el cu un baston și l-a bătut peste cap și peste obraz făcendu-l tot sînge. Auzind apoi vicecăpitanul că omul, la sfatul altora, umblă pe la medici să iee visum-repert, a trimis câțiva polițiști, cari l-au înduplecat să se împace pentru suma de 30 fl. „Este de însemnat — zice corespondent. „*Gazetei*“ — că polițistul armean insultă în față pe Români, numindu-i tîlhari pe ei și pe preoții lor, fără a i-se întempla nimic“.

Căne salvator de viață. Sămbătă înainte de ameazi pescarul *Csákány József*, împreună cu fiul seu plecase cu luntrea pe *Dunăre*, voind să treacă dela *Pesta* la *Buda*. *Csákány* fiind turmentat a căzut în *Dunăre* și s'a cufundat. La malul de cătră *Pesta* erau o mulțime de oameni, cari vedeau nenorocirea, dar' nu puteau ajuta nimic. Între ei se afla și un anume *Fahler*, membru al trupei de circ, cu un puternic căne de răsă. *Neufundland*. *Fahler* a arătat cănelui pe omul din valuri și i-a demandat să-l aducă la mal. Cănele s'a repezit în riu și peste câteva clipe a eșit apoi la mal aducend în dinți pe pescarul încă viu.

Falsificătorii din Turda, ținuți pînă acum în arest la procuratura din *Turda*, încheindu-se interogatorul luat cu ei, au fost escortați Sămbătă dimineața la *Cluj*. Dela gară au fost duși pînă la tribunal în trăsură, între panduri și legați în zale. Cercetarea ce are să se continue în *Cluj* promite a fi foarte interesantă, intru-cât mai sînt încă a se erua mulțime de complici și corpus delicti. Între altele s'a aflat, că numeroase dovezi de culpabilitate au aruncat în canalul *Someșului* înainte de a fi fost prinși. Pentru căutarea acestora se va lua de pe canal apa poate în săptămăna aceasta. În interesul cercetării se ține în mare secret numele celor bănuți dar' nedetinuți încă.

Episcop între bolnavii de spital. Contele-episcop rom.-catolic *Dr. Gustav Majláth* din *Alba-Iulia* sosind alaltăieri la *Cluj* a cercetat pe bolnavii din spitalul *Carolina* și i-a mărturisit și binecuvântat. Ieri a cercetat gimnasiul rom.-catolic, unde a mărturisit tineretul școlar.

Premiu pentru prinderea unor jăfuitori. Înainte cu două luni niște reufăcători au intrat noaptea în locuința argășitorului *Mihaiu Stroia* din *Ciclova-montană*, furand vestminte bărbătești și femeiești și bani. Făptuitorii nu s'au putut erua nici pînă acum. Păgubitul face acum cunoscut, că dă 200 coroane premiu celui ce-l va pune pe urmele jăfuitorilor.

Moarte cumplită. În comuna Felső-Tárkány (lângă Agria) este o vărarniță la care lucră mai ales femei. Săptămâna trecută boltitura unui cuptor s'a surpat, îngropând o femeie în masa ferbinte a varului.

Concurs.

Comitetul despărțământului V. (Săliște) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, iese concurs la 3 premii, primul de 20 cor., al doilea de 12 cor. și al treilea de 8 cor. pentru acele femei din raionul despărțământului, cari se vor distinge în cultivarea legumilor.

Rugărilor pentru obținerea acestor premii sunt a se trimite până în 31 Maiu a. c. st. n. subsemnatei direcțiuni.

Grădinile de legumărit vor fi examinate prin o comisiune aleasă spre acest scop, ear' premiile se vor distribui cu ocaziunea adunării generale a despărțământului.

Din ședința comitetului ținută în 13 Aprilie 1900.

Direcțiunea despărțământului:

I. Herția, secretar. **Dr. Calefariu,** dir. desp.

RIS.

Țiganul șiret.

Un măiestru avea o calfă de Țigan pe care nu știu din ce lucru il urise și vră cum decum să-l bată. De aceea odată îi zise, dându-i o sticlă mare, ca să-l aducă o litră de vin.

— Da bine, stăpâne, cum să aduc, dacă nu-mi dai nici un ban.

— Du-te du-te, că cu bani știe oricine să cumpere, dar' să ved cum mi-i aduce vin fără bani:

Țiganul nu mai zise nimic. ci luând sticla subsuoară se duse.

Peste câteva minute vine îndărăpt și dă stăpânului sticla să bea.

Măiestru apucă sticla cu sete și o pune la gură, dar' când colo vin... tufă. »Da bine, mēi blăstematule, cum o să beau din sticla goală?»

— Ei stăpâne — răspunde Țiganul. — din o sticlă plină ori-cine știe să bea, dar' să te vedem cum o să bei din sticla goală.

Imp. de V. Golești, econom Moșnița.

POSTA REDACȚIEI.

V. V. în Bl. N'am primit învățătura și întrebarea; mai scrie-o odată.

B. P. ab. 2244 în C. Adresați-vă la reuniunile noastre de măiestri în Sibiiu (V. Tordășianu, la consistor), în Brașov (A. Vlaicu, prof.) în Cluj (Bas. Podoabă, dir.)

N. Tr. în B. P. Poesiile sunt parte cunoscute publicate, parte slabe.

G. M. în S. Enciu. Noi de aici nu avem ce ceri, pentru-că nu cunoaștem năfrămile ce zici. Află dela vre-un boltaș de cartoane, de unde își aduc ei năfrămile și apoi cere de acolo.

I. M. com. în G. Dacă te va arăta cineva, poate să te pedepsească; mai grăbește cauza la pretură.

Nic. Ir. în B. Așteptați răspunsul dela viceșpan. Până vine răspunsul n'are drept nimeni să vă iese gloabă.

I. S. în Văliug. Trimite-ne poesii culese, — dar' nu făcute de d-ta.

Dlui A. B. în Franzdorf. Se vede

că nu cetești cu luare aminte »*Foia Poporului*«. Cele-ce ne scrii d-ta — le-am publicat în nrul 12 al foii și dl inv. V. M. răspunde în nrul 16 — aproape aceleași lucruri — fără a pute desmînți cele spuse de dl V. M. — Nu le putem publica.

D-sale S. L. în Reșița. Dacă nu sînteți mulțumiți cu preotul — faceți arătare la Ven consistor. Dacă nu ne spui fapte anumite — noi nu putem scrie contra nimeni.

Dlui I. W. în Zernova. Nu ne spui ce anume ai pățit. Încât ne spui nu putem lua notă cum se cade.

Abonentului nr. 3349 (G. R.) Dela noi vi-se espedează regulat foaia — în fiecare Vineri. Nr. 14 și 15 vi-s'a trimis.

Loc deschis.*)

RĂSPUNS.

„Un neguțător netrebnic în Deva“.

Prea onorată Redacțiune! Vă rog binevoiiți a publica următorul răspuns la articolul apărut în prea stimata d-voastre foaie din 15 Aprilie st. n. a. c. nr. 14.

Drept este, că în 7 Aprilie (Sămbătă) ținându-se la noi țirg de săptămână, o săteană a intrat la mine în prăvălie și a cerut giolgiu (chifon) tocmindu-se, ba făcând tot felul de observări, ba începî a mă ofensa, zicînd: că vreau să o încelui și că metrul încă e fals și altele. Vězînd că am de lucru cu o femeie proastă, pusei marfa la loc, și i-am zis să ese din prăvălie, să cumpere dela oameni mai de omenie. Femeia eși din prăvălie! cam peste o oră, earăși s'a reîntors în prăvălie. Vězîndu-o îi declarai că de oare-ce sînt »celău«, nu vreau să-i arăt nici să-i mai vînd cu nici un preț marfă, și spusei cu vorbe frumoase să ese afară din prăvălie.

Ea însă se opuse zicînd că n'a făcut nimic, deci nu ese afară! Încă odată o rugă și soru-mea să meargă din prăvălie, că pentru dînsa nu avem marfă, ea însă nu voia de loc.

Cugetînd, că am de a face cu o femeie stricată la minte, fiind plin de oameni în prăvălie, nu mai făcui multe vorbe, ci o luai de mîneacă și o scosei afară, vězînd că cu dinadinsul îmi face bucluc. Dar' abia era afară, earăși s'a reîntors în prăvălie; și tot așa de vree 4-ori. Tocmai eram să cer ajutor dela poliție, pe când s'a gîndit să se ducă în treabă Romăncă »cea bună«, care cu mintea ei cea proastă voește să-și bată joc de necazul altuia.

Precum vedeți, stimați cetitori, nu e drept că dînsa a voit să meargă în altă boltă, ci din contră nu mă vedeam scapat de ea.

Nu e drept mai departe, că i-am dat un pumn pe furiș.

Nu e drept, că i-am rupt cămașa, de oare-ce am apucat-o de mîneacă șubei, și fiind o biată de femeie slăbuță, nici nu-mi pica în minte să dau în ea.

Stimați cetitori! Sînt cunoscut oa comerciantul cel mai complasant. Prăvălia mea este pe basă bună și cu principiile cele mai solide și mă bucur de o clientelă cât de mare, de toate națiunile, prin urmare nu pot suferi, ca să mă ofenseze nimeni, cu atît mai puțin fără motiv și chiar în casa mea.

Cine nu are încredere în prăvălia mea, mă bucur dacă nu vine la mine. Cu părere de rău trebuie să fac observarea, că de 30 de ani, de când sînt la comerț, am făcut experiență tristă, că Românul, fie țeran, la ori-și-ce altă nație

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

mai multă încredere are, ca la cei de-ai lui.

Ce se atinge de celelalte vorbe proaste, urite și murdare, acele le resping cu indignare, zicînd: să-i fie rușine, a scoate astfel de vorbe de care chiar străini, care nici nu m'au cunoscut, s'au indignat. Dacă aș întreba-o pe femeia aceea că la cine am să mulțumesc scăpătarea, mai că ar ști.

Tocmai bunătața și încrederea, ba chiar străduirea mea a ridica comercianții români, m'a adus la cele mai mari pierderi. Tocmai femeia aceea cunoaște bine oamenii aceia, cari cea mai mare vină poartă la scăpătarea mea.

Eu, stimați cetitori! spun drept, că nici nu voiam să răspund la invinuirile acelea, știind că cine mă cunoaște pe mine, are altă părere despre mine, ear' prietenii și oamenii străini indignându-se de vorbele cele urite, m'au silit să răspund și să predau lucrul și la judecată, pentru vătămăre de onoare, ceea-ce am și făcut.

Și de aceea pe calea aceasta, prin foaie eu nu voiu mai sta de vorbă cu femeia respectivă.

Alexandru Schuster.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes
Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vînzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 2 coroane.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mult.

Se află de vînzare la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiiu.

Andreiu Baltes

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria „Tipografiei”,

Sibiu, soc. pe acțiuni.

La librăria „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu se vînd:

Operele preotului Kneipp:

Sfaturi

asupra

sănătății copiilor sau îngrijirile

ce trebuesc date copiilor bolnavi și sănătoși.

Prețul 2 coroane.

Precum și

CURA DE APĂ.

Cum trebuie să trăiți.

Testamentul meu și Conferențe publice.

Prețul 3 coroane.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase sê-'mi socot —
Cu mintea mea,

în

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Vederi pitorești.

Porturi românești din diferite părți.

Tipuri admirabile.

JULIUS ERÖS

firmă înprotocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.— până 12 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	> 9.— > 20 >
Oroloaj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	> 18.— > 30 >
Oroloaj pentru dame din aur, veritabil de Genf	> 24.— > 70 >
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	> 40 — > 160 >
Deșteptător de nichel, marcă fină	> 4 — > 6 >
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	> 10.— > 30 >
Oroloaje cu pendul vieneză cu ponduri	> 28.— > 70 >
Oroloaje de părete, diferite modele	> 4.— > 30 >
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	> 12.— > 40 >
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	> 18.— > 60 >

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur	dela 40.— până 140 C.
Inele de aur de tot felul	> 4.— > 48 >
Inele de aur cu diamant veritabil	> 12.— > 52 >
Inele de aur cu briliant veritabil	> 24.— > 300 >
Inele de aur cu briliant imitat,	> 7 — > 12 >
Cercei de aur de tot felul	> 4.— > 12 >
Cercei de aur cu diamant veritabil	> 13.— > 80 >
Cercei de aur cu briliant veritabil	> 46.— > 500 >
Cercei de aur cu briliant imitat	> 7.— > 12 >
Brățare de aur de tot felul	> 20.— > 40 >
Broșe de aur de tot felul	> 12.— > 40 >
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	> 2.— > 8 >
Cercei și inele de argint	> 1.60 > 4 >
Brățare și broșe de argint	> 1.60 > 10 >

Juvere de tot felul dela 15 cr. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țigăre de țigarete, tacâmuri, ohibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din ofiolu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectuesc imdelat, pe lângă rambursă sau trimitere antioptativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se eșcută bine și conștientios.

Rugându-mă pentru număroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

Strada Cisnădiei 3. Sibiu. Strada Cisnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania”).